

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 4. An Titius obligetur aliquid restituere Creditoribus occisi Caji, si
propterea carere debeant debiti solutione, ad quam illi aliàs spem
habebant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

l. c. neque id affirmant adversarii teste Molina l. c. Unde, licet sententia opposita ob allatum argumentum speculativè optimè defendi posset, ut loquitur cit. Lug. in ordinè ad praxim tamen & mores inutilis est, & contra praxim omnium; tam Confessariorum, quàm pœnitentium: unde patet responsio ad fundamentum potissimum contrariæ sententiæ, quod non benè universaliter concludere fuscè probat cit. Author & Less. l. c. tunc tantùm procedere, quando vis inferitur animo & intentione nocendi.

5 Ad 4. Q. de Creditoribus injustè interfecti affirmativam sententiam amplectuntur Molina l. c. n. 8. Turrianus dub. 3. n. 9. Laym. l. 3. tr. 3. p. 3. c. 6. & alii obligantes homicidam ad compensandum Creditoribus id, quod ab occiso debitore sibi debebatur, & ob injustam ejus mortem non recipiunt, alioquin recepturi, si debitor interfectus non fuisset. Rationem reddunt, quia occisus debitor arctiore obligatione justitiæ tenebatur erga Creditores, quàm erga filios, uxorem, & parentes, nam ad hos non plus spectat de bonis occisi, quàm quod remanet deducto integrè toto are alieno, & satisfactione Creditoribus præstita: ergo si occisor tenetur restituere filiis, uxori & parenti pro damno emolumentum, à fortiori tenebitur Creditoribus de damno, quod ea occasione sunt passi. Nec refert, in-

quit, Molina l. c. si quis dicat, damnum hoc Creditorum non fuisse intentum ab homicida, sed per accidens, & præter ipsius intentionem esse secutum; nam similiter damnum Uxoris, & filiorum fuit secutum per accidens, & præter intentionem homicidæ, & nihilominus tenetur illud resarcire, quia connexum erat cum morte injusta interfecti, & contrarium hujus damni erat quotamodo debitum ab interfecto: atqui & damnum Creditorum erat similiter connexum cum morte injusta interfecti, & contrarium ejus damni magis erat illis debitum: ergo. His non obstantibus,

Communis DD. sententia hodie contrarium docet, teste eodem Molina adversario, cum qua Dicendum, non teneri homicidam ad aliquam satisfactionem Creditoribus præstandam, si ob injustam debitoris mortem solutione carere debeant, ad quam extra hunc casum spem habebant. Ita communis hodie DD. sententia cum Lug. D. II. l. 4. Less. l. c. dub. 26. Soto, Salon. Lopez &c. Probatur 1. quia Creditores non habent jus in debitorem, nisi quatenus & quousque se extendunt bona, quæ actu possidet, vel quæ verisimiliter erat habiturus si supervixisset: ergo cum homicida hæredibus occisi, in quos defuncti obligatio transfertur, restituere debeat, ac restituat omnia ea, quæ ipse defunctus putabatur lucraturus, non facit injuriam Creditoribus

bus, utpote qui solutionem petere possunt ab hæredibus occisi.

Prob. 2. Creditor non est ita conjunctus debitori ut damnum, quod huic fit, debeat censi fieri Creditori; nam damnum illud per accidens duntaxat sequitur, nec actio illa occisionis ex natura sua, vel ut plurimum, damnosa est creditoribus, nam rarissimè continget, ut illi damnum patiantur ea de causa, ut advertit, & fatetur Molina adversarius, eò quòd occisus vel Creditores non habeat, vel relinquat bona sufficientia ad expungenda debita, vel quia non plus satisfaceret, si viveret, quàm satisfiat de bonis, quæ relinquit. Ex quibus bene arguit Lugo *l. c.* hoc ipso, quòd id rarissimè contingat, valde per accidens esse, quòd tale Creditorum damnum ex debitoris occisione sequatur, atque adeò minorem obligationem occisoris ad damna Creditorum compensanda, quàm damna consanguineorum, amicorum, & familiarium, utpote quæ magis per se, & frequentius ex tali occisione oriuntur, & tamen ipse Molina non obligat homicidam ad compensanda damna Consanguineorum, amicorum, & familiarium: ergo. Accedit, quòd ea obligatio apud Less. *l. c.* non videatur esse usu recepta. Unde

Ad rationem in contrarium adductam R. obligationem occisoris ad restituendum non oriri ex obli-

R. P. Leonardelli Soc. J. es.

gatione occisi erga filios & uxorem, cum occisus nullam obligationem justitiæ habuerit ad procurandum lucrum, & emolumentum filiis, & uxori, sed solùm ex lege pietatis tenebatur, adeoque ea occisoris obligatio restituendi filiis, & uxori inde oritur, quòd filii censeantur una persona cum patre, & damnum passi in bonis propriis, cuius damni causa fuit occisor vel illud ex industria procurando vel apponendo medium per se ordinatum ad illud injustè inferendum, atque adeò tenetur occisor uxori & liberis ideò, quia videlicet horum damnum per se connectitur cum illa occisione, non item damnum creditorum, utpote quod non nisi rarissimè & valde per accidens connexionem habet cum occisione debitoris, ut ipsimet adversarii fatentur; neque creditor est ita conjunctus debitori, ut damnum, quod huic fit, censeatur fieri creditori, ut supra insinuatum est. Limitanda tamen est hæc doctrina, quòd scilicet non teneatur occisor damnum creditorum compensare, nisi fortè cum damni prævisione, & intentione eis nocendi debitorem occiderit.

Ad 5. Q. an Titius homicida teneatur innocenti Sempronio ea damna reparare, quæ ipse ea de causa pati debet? 6

R. Sub disjunctione; vel enim Titius occidit Cajum non ea intentione & animo, ut crimen Sempronio

B

nio